इहिरेत पाइदाचीनो बजाधिकः "इत्युक्त लक्ता वे राजभेदे।

श्विमको च "उदासीनगदासीनः" गीता ।

उदास्थित ए॰ उद्+का+स्था-का। श्वारणाचे रचरे रखध्यने च हेम० प्रवृज्याद्धदपतिते शप्रवृज्यायसिते चरे च

च पश्चिषचरान्तर्गतः। प्रवृज्याद्यास्तः प्रवृज्याद्धदः
पतित एव। तक्क्षणादि "कृत्स्त चाष्टिष्यं कर्म पश्चवर्गञ्च

तन्त्वतः" इति मनुवचनस्य कुत्तु ॰ व्याख्यायाम्

'कापटिकोदास्थितग्टइपतिवैदेश्वितापस्यञ्जनाताकं पञ्चितिधं चारवर्गं पञ्चवर्गग्रद्धवाच्यं तत्थतिवन्तयेत्" द्ति संचेपेषोज्ञा। तत परमर्भातः प्रगलभक्तातः कप-ट या इति वालापटिकसं इत्तर्राधन मर्थमानाभ्या सपन्द्र रहिं राजा अयात् 'यस दुईत्तम्मश्यि तत्तदानीमेव मिव वक्तव्यमिति । प्रवच्याक्द्पतित खदास्थितः त लोकेप विदितदोवं मजायीचयुक्तं वन्यर्थिनं जात्वां रहिं राजा पूर्ववद्ब्र्यात् बङ्गत्पित्तक्षके स्थापयेत् प्रचुर अखोत्पत्तिकम्बन्दञ्च तदृत्त्यचेत्रपकत्यवेत् सचान्येषा-मपि पत्रजितानां राजचारकमेकारियां यासाच्छादमा-दिकं द्यात्। कप्रमः चीषहत्तः पत्रागी वयुक्ती ग्टइपतिव्यञ्जनसमि पूर्वदेड्वा समूमी किषतमा कार-वंत्। बाणिजतः चीणवत्तः वैदेष्टिकव्यञ्जनसम्प्रवद्वा धनमानाभ्यामात्नीकत्व वाणिक्यं कारयेत्। मुख्डोजिंड-जोश दिलकामस्तापस्यञ्जन: सोर्राप कचिद्यामे वसन् वद्भम्ब्डजिटनान्तरकपटिशिष्यगणश्ती ग्रप्नराजोपनित्य-नहितः तप्यां कुर्यात् मासिहमासान्तरितं प्रकार्यं बदरादिम्टिमजीयात् रहसि च राजोपलस्थितं यथेट भाइार' कल्पयेत्। शिष्याचास्त्रातीतानागतत्तायादिक' व्यापयेयुः तेन व इस्तोननेष्टनमासाद्य सर्वेषां विश्वसनीय त्यात् सर्वे कार्यामकार्ये च एकात्ति। एवं द्वपं पञ्चवी यथाविद्यन्तथेत्' विशेषेणोक्तम ।

उद्दाहरण न० उद्देश्या—इ-भावे त्युट्। एकदेणप्रविद्या दक्षणिद्वप्रथं १कथने। कर्मीत त्युट्। दल्लिडार्थमृत्य-माने श्टलाने, 'लदुदाइरणाहतौ गुणा द्वित सातदिक-सारसद्यां' नैव० प्रक्षतिद्वप्रधं निद्यम्बद्धे श्लिमेह्ंचाने व ! उदान्तियेते व्याप्तपत्त्रधर्माते येल करणे द्युट् व्यायमते प्रतिवाद्यराज्यार्थ वादिना प्रदक्षप्रित-जादिपञ्चकानगते व्याप्तिश्चधम्य ताप्रदर्शके ध्याक्यमेहे प्रतिजाद्य गी० स्त० हन्द्वोदेधिना यथा

ंमितिचा हेद्धरा इरणोपनयनिगमनाम्बश्यदाः"। अनेन

विभागेन प्रतिचाद्यन्यतमलिमित खचणं स्वितम् चल च प्रतिचादीनां पञ्चानामन्यवत्यकणनाह्यावयववादोखु-दस्त इति सन्तव्यं ते च भाष्ये द्यिता यणां जिचा चा संययः यक्यप्राप्तिः प्रयोजनं समयव्युदासचे ति? एते प्रतिचादिसहिता द्यं व्याख्यातं चेदं ताल्य्यं टीकायःम् "प्रयोजनं हानादिबुद्धयः तत्प्रविक्ता जिचासा, तळ्जनकः संययः, यक्यप्राप्तिः प्रमाणानां चानजननसामय्यं, संयय-व्युदासस्वकः, व्ययमेन्नचीतिन्नव्ये निष्टद्भितः । निचासा विप्रतिपत्तिति कथित् एतेषाञ्च न व्यायावयवत्यं व्यायाघटकतात् । न व्यायजन्यवोधानुकूलत्वेनेता वयवत्वः एकदेयस्तापि तत्त्वप्रभूत् प्रयोजनेऽतिब्याप्तेचं देविः । तत्त उदाहरणस्चण्यविभागी तत्वै द्याती यथा

'धाध्यधाधमार्यात्तवर्मभावी हलान खदाइर्वस"स्र । ''इष्टान्तचदाइरणमिति बच्चणं इष्टान्तवनः' इष्टान्तकयः नयोग्यावयव रत्ययेः तेन हषान्य सामयिकत्वेनासाव ति-कले अपि न चतिः । योग्यतावच्छेदकन्तु खवयवान्तराधो-निवतार्थकावयवत्यं तञ्च दिविधं अन्वविव्यतिरेकिभेदात्तः लान्य दाइरणं खचर्यात बाध्यबाधनात्रोत्त बन्मभावीति बन्यय दाइरणिमिति श्रेष: परे त सम्पूर्णस्त्रम्यय दाइरच अचयनेव सामान्यबच्च त्र्ज्ञानित्राज्ञ: साध्यसाधनार्त्रा साध्यमज्जरितधकीत् प्रकतसाधनादित्यचीः त' साध्य-इपं वर्मा भावयति तथा च वाधनवत्ताप्रयक्षराध्यव-मिति यावृत् । व्यतिरेक्ट्राइरणं बच्चयितं छ । 'तिह्य-व्यादा विपरीतं व्यतिरेक्युदाइरचम्' स्त । तद्विपर्यवात् साध्यसाधनव्यतिरेकव्याप्तिपदर्यनात्तया च साध्यसाधनव्य-तिरेकव्याम् प्रपद्रश्कोदा इरच' व्यतिरेक्य्दा इरच' वचा नोवक्करीर सात्मक प्राचादिमचात् बह्नेव तस्नैव यथा घट इति । वाकारः प्रयोगममेच्य तथा चान्तव्य -दाइरणं व्यतिरेक्य्दाइरणं वा प्रयोक्तव्यतिमित्रपरंड।

विनामणिकता त तञ्चणादिकस्तः यथा

"हेतावक कथमस्य गमकत्विमत्याकाङ्कायां व्याप्तिपण्चधर्मतयोः प्रदर्भनपाप्तौ व्याप्तः प्राथस्यात् तत्यदर्भनायोः
दाएरणं तत्नास्तिनिष्देस्तिङ्गपरामर्भपरवाञ्चलस्यानजनकव्याध्यवाभिमतयिष्ठिनियतव्यापकत्वाभिमतसम्बन्धनोधजनक्यव्दत्वसदाएरणत्वं सामान्यक्यसम् साध्यस्यनयव्यव्यवोधकत्वं, साध्यसाधनाभावसम्बन्धनोधकत्वञ्च वियेषअव्यव्यव्यम् । न्यायाययवस्यन्तिम्हराङ्गरप्रविति त